

[Økonomi- og budgetministeren.]

er nået så langt frem, at man kan sige, at det er sidste fase af stillingsrådets arbejde, sådan at retningslinjer i løbet af ikke alt for lang tid vil kunne blive færdigudarbejdet og lagt til grund for den særlige stillingsvurdering, som var forudsætningen, da man lavede tjenestemandreformen.

Det vil altså sige, at der på besparelsesområdet arbejdes ret så energisk ud over det, der har mere dramatisk karakter, nemlig når vi fører forhandlinger her i folketinget om de konkrete spareplaner.

Så er der spørgsmålet om betalingsbalanceudviklingen, hvor man bekymret siger, at nu er der sket en vending igen. Jeg tror, man skal vurdere forløbet af vores betalingsbalanceudvikling på den måde, at der vist ikke var nogen af os, der var i tvivl om, at den nedgang i betalingsbalanceunderskuddet, som kunne forventes, og som også blev fastslået for 1972, i meget vid udstrækning var bestemt af indførelsen af den midlertidige importafgift. Vi vidste alle sammen, at når denne midlertidige importafgift faldt væk, ville der igen komme en tendens til en forøgelse af betalingsbalanceunderskuddet. De tal, som vi nu regner med bliver tallene for 1973, har vi på ingen måde været overrasket over. De ligger i de forventninger, som allerede på et meget, meget tidligt tidspunkt fandt udtryk i udtalelser her i det høje ting.

Jeg vil gerne om dette videre sige, at sådan som skønnet er i øjeblikket, regner man med, at vi får et betalingsbalanceunderskud i 1973 på omkring 3 milliarder kr. Det hænger nok sammen med, at der ikke sker en så kraftig lageropbygning, som man egentlig havde forventet for 1973 — det kan naturligvis komme, det tør jeg ikke udelukke. Det betyder til gengæld, at den afladning af lageropbygningen, som ellers ville være blevet tilfældet i 1974, ikke får helt så stor en nedadpressende virkning på betalingsbalanceunderskuddet, som vi ellers kunne have regnet med for 1974.

Der er naturligvis mange usikkerhedsmomenter, både når man skal bedømme den inflatoriske udvikling, og når man skal bedømme betalingsbalanceudviklingen. Der blev af nogle af ordførerne brugt stærke ord; jeg tror også lidt stærkere ord, end de i og for sig mener, hvis de granskede deres hjerte

og nyrer. Men det hører jo lidt med til den politiske debat, især ved sådan en lejlighed som denne. Det ville inidertid være urimeligt, hvis man vil give det indtrykket af, at dette lands økonomi stander i våde.

Vi har notorisk to problemer, som det er vanskeligt for os at løse. Vi har inflationsproblemet, som intet land har løst, og vi har betalingsbalanceproblemet, som man godt kan sige er noget særligt for os. Men ser vi bort fra de to store problemer og ser på realøkonomien, er resultatet ikke dårligt. Vi har ikke i et par menneskealdre haft en så lav arbejdsløshed, som vi har nu. Vi har haft en stigning i antallet af arbejdere i industrien, som har muliggjort en stadig vækst i industrieksporten. Vi kan glæde os over en stadig vækst i industrieksporten. Vi kan glæde os over en stadig vækst i de såkaldt usynlige indkomster på betalingsbalancen.

Vi har også et stort forbrug. Jeg tror, det var hr. Poul Schlüter, der fandt ud af, at nu var det så dårligt for borgerne i Danmark, at deres indkomststigning ville blive slugt op, dels af højere skatter, dels af højere priser. Det skøn, vi har anlagt i det økonomiske sekretariat, viser, at der vil ske en stigning i reallønnen med gennemsnitlig 4 pct. Tallene for detailomsætningen, som foreløbig omfatter første kvartal 1973, viser mængdemæssigt en stigning på 4 pct. i forhold til januar kvartal 1972. Det er derfor ikke rigtigt og rimeligt at forsøge på at lave sådan et sortmaleri, som især hr. Poul Schlüter gjorde. Det dækker ikke realiteterne. Men det fritager os naturligvis ikke for forpligtelsen til at gøre, hvad vi kan for at bekæmpe de to værste svagheder i vores økonomi.

Dér var det, vi fra regeringens side under forhandlingerne om boligforliget stillede det tilbud til de politiske partier — og jeg forstår i og for sig godt baggrunden for, at der kunne være et ønske herom — at vi, når vi fik finanslovsforslagsbidragene fra de enkelte ministerier og stillede dem samlet op, hvilket formentlig vil kunne ske i slutningen af august eller måske i begyndelsen af september, kunne tage en drøftelse af det.

Jeg er da helt enig med hr. Nyboe Andersen i, at det mest interessante, er, om der kan blive tale om noget på de lovbundne områder. Men der er da også ting inden for de rammebelagte beløb, som det måske